

مقاله انتقادی در رد کاهش سقف مهریه و حمایت از حقوق بانوان

کاهش سقف مهریه؛ حذف تنها پشتوانه قانونی زنان در برابر نابرابری‌ها

تصویب طرح جدید مهریه در مجلس که وصول آن را تنها تا سقف ۱۴ سکه مشمول مقررات مالی می‌داند و مازاد آن را وابسته به توانایی مالی زوج قرار می‌دهد، موجی از نگرانی در میان فعالان حقوق زنان ایجاد کرده است. این تصمیم در ظاهر با نیت «حس‌زدایی» و «حفظ خانواده» اتخاذ شده، اما در عمل می‌تواند به تضعیف جدی موقعیت حقوقی زنان در جامعه منجر شود.

به گزارش خبرنگار گروه جامعه خبرگزاری گزارش خبر، مهریه به‌عنوان تنها ابزار دفاعی زنان: در شرایطی که قوانین حمایتی جامع و کارآمد برای زنان وجود ندارد، مهریه تنها پشتوانه‌ای است که زنان در برابر نابرابری‌های اجتماعی و اقتصادی به آن تکیه می‌کنند. کاهش سقف مهریه عملاً این ابزار دفاعی را بی‌اثر می‌سازد.

حس‌زدایی بدون جایگزین حمایتی

هدف قانون‌گذاران از این مصوبه، جلوگیری از زندانی شدن مردان به دلیل ناتوانی در پرداخت مهریه است. اما این اقدام بدون ارائه لایحه‌ای برای امنیت زنان و تضمین حقوق متقابل زوجین، یک‌جانبه و ناقص است. همان‌طور که محمدرضا باهنر نیز تأکید کرده، این مصوبه بدون پشتوانه‌های حمایتی کافی، نمی‌تواند تعادل حقوقی میان زن و مرد را برقرار کند.

بی‌توجهی به ریشه مشکلات زنان

همان‌طور که آذر منصوری اشاره کرده، نظام قانون‌گذاری ایران به جای پرداختن به ریشه‌های واقعی مشکلات زنان، تنها ابزار دفاعی آنان را محدود می‌کند. این رویکرد نه تنها مشکلات را حل نمی‌کند، بلکه زنان را در موقعیت‌های آسیب‌پذیرتر قرار می‌دهد.

پیامدهای اجتماعی و اقتصادی

کاهش سقف مهریه می‌تواند باعث افزایش ناامنی اقتصادی زنان پس از ازدواج یا در زمان طلاق شود. در جامعه‌ای که فرصت‌های برابر شغلی و اقتصادی برای زنان فراهم نیست، حذف یا محدود کردن مهریه به معنای محروم کردن آنان از حداقل ضمانت مالی است.

نتیجه‌گیری

مصوبه جدید مهریه اگرچه با نیت مثبت «حس‌زدایی» تصویب شده، اما در عمل به زیان زنان تمام می‌شود. تا زمانی که قوانین جامع برای حمایت از حقوق بانوان، امنیت اقتصادی و اجتماعی آنان و تضمین حقوق متقابل زوجین تدوین نشود، کاهش سقف مهریه تنها به معنای تضعیف جایگاه زنان و افزایش نابرابری‌ها خواهد بود.